

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Pontifices decreta decessorum suorum infringere non debent. quia sunt perpetua; & eorum violatio tendit ad religionis & Pontificum injuriam, è Symmacho. Quæ verba, de justis decretis, ex ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Gelas. ad Episc.
Lucan. cap. xi.

paternas regulas retineat, in epistola ad Episcopos Lucanæ: Cum, inquit, nobis contra salutarium reverentiam regularum cupiamus temere nihil licere, & cum sedes apostolica superior his omnibus, favente Domino, que paternis sunt canonibus prefixa, pio devotioque studeat tenere proposito, satis indignum est quemquam vel Pontificum vel ordinum subsequentium hanc observantiam refutare quam B. Petri sedem & sequi videat & docere; satisque conveniens sit ut totum corpus Ecclesie in hac sibi observatione concordet, quam illic vigere conspiciat, ubi Dominus totius Ecclesie posuit principatum. Hic non dissimulanda videtur antiqua lectio hujus loci, que extat apud Hincmarum in opusculo & in epistola Caroli ad Hadrianum, ubi ante hoc superior his omnibus legitur, super his omnibus, id est, super his capitibus. Idem Gelasius in epistola ad Episcopos Dardaniæ: Confidimus quod nullus jam veraciter Christianus ignoret, uniuscujusque synodi constitutum, quod universalis Ecclesia probavit assensus, nullam magis exequi sedem pre ceteris oportere quam primam, que unamquamque synodum & sua auctoritate confirmat, & continuata moderatione custodit. Primæ sedi præcipuam canonum executionem vindicat, sed eorum canonum qui jam recepti sunt, & quos universalis Ecclesia probavit assensus. Non omitendus est locus ejusdem Gelasij: qui de privilegiis universalis Ecclesie cum loquitur, ad Ecclesie Gallicanæ privilegia, que illis accedunt, trahi non ineleganter potest: Sedes apostolica, inquit, que privilegiis universalis Ecclesie contraria probantur, nulla ratione sustinet.

Hincmarus in
Opus. c. 10. &
in ep. Caroli ad
Hadri.

Gelasius initio
Tom. de Anastasia
te.

III. Non solum autem de canonibus custodiendis solliciti fuerunt Pontifices Romani, sed etiam de constitutis decessorum suorum; etsi ex vulgata juris regula par in parem non habeat imperium, & successori par auctoritas comperat cum decessore. Vnde colligere licet nihil referre ad canonum custodiam an Summus Pontifex sit superior Concilio. Elegans est Symmachi locus in epistola ad Æonium Arelatensem Episcopum, qui docet decreta decessorum non esse violanda, quod unum sit Pontificum sacerdotium, quod ex sui natura decreta perpetua sint, quod religio illis infractis violetur, & in Pontificum contemptum redundet. Dum ad Trinitatis instar, cui una est atque individua potestas, unum sit per diversos antistes sacerdotium, quomodo priorum statuta à sequentibus convenit violari? Huc accedit, quod si hæc eveniat sententiarum varietas, ad ipsam sacrosanctam credimus religionem pertinere; cujus omnis potestas infringitur, nisi

universa que à Domini Sacerdotibus semel statuantur, perpetua sint. Quod alias contingere poterit, si successor decessoris actibus non tribuerit firmitatem, & roborando que gesta sunt, faciat rata que gesserit. Quanta enim vicarius B. Petri judicabitur reverentia, si que in sacerdotio præcipiunt, eisdem transcurrentibus dissolvantur? Sed prætermittenda non est Hincmari adnotatio; qui locum istum cum produxisset in epistola Caroli Calvi ad Hadrianum II. de justis Decretis, & quæ à Vicariis B. Petri ex ejus Apostoli æquitate proferuntur, intelligendum esse Symmachum observavit his verbis: *Universa, inquit (scilicet Symmachus), perpetua sint que à Domini Sacerdotibus statuuntur: qui, ut Moyses, ea que statuunt, ab oraculo divino suscipiunt; non que ab his statuuntur, de quibus per Prophetam dicitur, V. & his qui condunt leges iniquas, & scribentes injustitiam scripserunt. Ea nihilominus que à Vicariis B. Petri constituuntur, maneat inconcussa. Quia, ut Leo dicit, nec nimia est severitas, vel remissio, ubi nihil constituitur, nisi quod ex B. Petri aequitate proferitur. Hac enim scimus esse canonicæ, scimus esse apostolicæ auctoritate roborata, & apostolicæ sedis decreta.*

Cruciat. C. 10. q. 1.
ep. ad Hadri.
11.

IV. Gregorius Magnus idem cum Symmacho profertur: *Iustitia, inquit, ac rationis ordo suadet ut qui sua à successoribus desiderant mandata servari, decessoris sui proculdubio voluntatem & statuta custodiant. Eodem sensu ad Natalem Salonitanum: Quod dicitis nostris temporibus debere servari que à meis quoque prædecessoribus tradita atque custodita sunt; ab his hæc à me, ut statuta majorum sacerdotibus meis in qualibet Ecclesia infringam; quia mihi injuriam facio, si fratrum jura perturbo.*

Greg. I. c. 10. q. 1.
apud Gratianum
c. 10. q. 1.

Non deservit à sententia decessorum Leo IV. cujus hæc verba referuntur apud Gratianum: *Ideo permittente Domino pastores hominum sumus effecti, ut quod patres nostri, sive in sanctis canonibus, sive in mundanis affixere legibus, excedere minime debeamus. Contra eorum quippe saluberrima agimus instituta, si quod ipsi divino instituerunt consulto, intactum non conservamus.*

Apud Gratianum
c. 10. q. 1.

Necessitas illa servandorum canonum, solennibus Romanorum Pontificum professionibus sanciebatur, quas tempore inaugurationis suæ edebant. Earum exempla pleraque extant in Annalibus Ecclesiasticis, quarum fragmentum Ivo retulit in Decreto. Iis profitentur Pontifices, omnia Decreta canonica prædecessorum suorum Pontificum, que vel synodaliter statuerunt, & que probata sunt, confirmare, & indiminuta conservare, & sicut ab eis statuta sunt, in sui vigoris stabilitate custodire. Extat etiam apud Gratianum formula

Videtur in
Tom. 7. c. 10.
Ivo Decret. p. 4.
& ep. 60. W. 10.
Summus Pontifex, antequam
consecratus
gratias agere
pro Romanæ
Ecclesie & universæ
Christianitatis
salutem servare
sicut ab eis
statuta sunt